

13.1.2014

B7-0025/2014

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts, noslēdzot debates par Padomes un Komisijas paziņojumiem,

saskaņā ar Reglamenta 110. panta 2. punktu

par pamattiesību brīvi pārvietoties Eiropas Savienībā ievērošanu
(2013/2960(RSP))

*Manfred Weber, Marian-Jean Marinescu, Véronique Mathieu Houillon,
Csaba Őry, Jacek Protasiewicz, Wim van de Camp,
Arkadiusz Tomasz Bratkowski, Jan Kozłowski, Danuta Jazłowiecka,
Ivo Belet, Edit Bauer, Traian Ungureanu, Andrey Kovatchev,
Elena Băsescu, Marco Scurria, Salvatore Iacolino,
Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Elmar Brok*
PPE grupas vārdā

Eiropas Parlamenta rezolūcija par pamattiesību brīvi pārvietoties Eiropas Savienībā ievērošanu (2013/2960(RSP))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 21., 45., 47. un 151. pantu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 15., 21., 29., 34. un 45. pantu,
  - ņemot vērā 7. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvā 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā¹,
  - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 5. aprīļa Regulu (ES) Nr. 492/2011 par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā²,
  - ņemot vērā Komisijas 2013. gada 25. novembra paziņojumu „ES pilsoņu un viņu ģimenes locekļu brīva pārvietošanās: piecas darbības, lai panāktu uzlabojumu” (COM(2013)0837),
  - ņemot vērā Komisijas 2010. gada 13. jūlija paziņojumu „No jauna apstiprinot darba ņēmēju pārvietošanās brīvību — tiesības un svarīgākās norises” (COM(2010)0373),
  - ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces *Viviane Reding* paziņojumu par brīvu pārvietošanos Tieslietu un iekšlietu padomes 2013. gada 5. decembra sanāksmē,
  - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā tiesības uz brīvu pārvietošanos ir viena no galvenajām ES pamatbrīvībām;
- B. tā kā ir pierādīts, ka daudzās dalībvalstīs legālo ES viesstrādnieku kopējais ieguldījums uzņēmējvalsts sociālās aprūpes sistēmā ir vienāds ar šīs valsts darba ņēmēju ieguldījumu;
- C. tā kā ES viesstrādnieku brīvas pārvietošanās labvēlīgā ietekme uz uzņēmējvalsts attīstību ir vērojama visā Eiropā, jo īpaši veselības aprūpes, lauksaimniecības un celtniecības jomā;
- D. tā kā visas dalībvalstis var brīvi lemt par to, kādus sociālās nodrošināšanas maksājumus noteikt un ar kādiem nosacījumiem; tā kā ES noteikumi par sociālās nodrošināšanas saskaņošanu neļauj noteikt sociālās nodrošināšanas maksājumu ierobežojumus ES pilsoņiem, kas ir darba ņēmēji, darba ņēmēju ģimenes locekļi vai pastāvīgi uzturas attiecīgajā dalībvalstī;
- E. tā kā nesenās pārmaiņas mūsu sabiedrībā, ko, piemēram, veicinājušas pārmaiņas rūpniecībā, globalizācija, jauni darba organizācijas modeļi, demogrāfiskās pārmaiņas un transportlīdzekļu attīstība, prasa lielāku darba ņēmēju mobilitāti;

---

¹ OV L 158, 30.4.2004., 77. lpp.

² OV L 141, 27.5.2011., 1. lpp.

- F. tā kā darba ņēmēju brīva pārvietošanās ir pozitīvs sociālekonomisko pārmaiņu piemērs ES un tās dalībvalstīs, kas ir svarīgs pagrieziena punkts ES integrācijā, ekonomikas attīstībā, sociālajā kohēzijā un atsevišķu cilvēku profesionālo iemaņu pilnveidošanā, jo tā mazina ekonomikas krīzes negatīvās sekas un palīdz veidot spēcīgāku ekonomiku, kas spējīga pārvarēt globālo pārmaiņu radītās problēmas;
- G. tā kā no 2014. gada 1. janvāra ir atcelta pagaidu kārtība, kas reglamentēja Bulgārijas un Rumānijas darba ņēmēju brīvu pārvietošanos;
- H. tā kā Apvienotās Karalistes ministru prezidents *David Cameron* nesen nācis klajā ar vairākiem populistiskiem paziņojumiem, kas vērsti pret brīvas pārvietošanās tiesībām,
1. aicina dalībvalstis pildīt savas Līgumā noteiktās saistības ES brīvas pārvietošanās noteikumu jomā;
  2. aicina dalībvalstis panākt, lai vienlīdzības un brīvas pārvietošanās pamattiesību principi tiktu ievēroti visās Eiropas Savienības dalībvalstīs;
  3. aicina dalībvalstis atturēties no jebkādas rīcības, kas var ierobežot tiesības uz brīvu pārvietošanos, kuru pamatā ir svarīgākie ES tiesību akti;
  4. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt darba tiesību stingru ievērošanu, lai garantētu vienlīdzīgu attieksmi pret visiem ES darba ņēmējiem un godīgu konkurenci starp uzņēmumiem;
  5. atgādina, ka darba ņēmēju brīva pārvietošanās nodrošina visiem Savienības pilsoņiem neatkarīgi no dzīvesvietas tiesības brīvi pārvietoties uz citu dalībvalsti, lai tur strādātu un/vai pastāvīgi uzturētos darba nolūkā; atgādina, ka tas viņus pasargā no diskriminācijas valstspiederības dēļ, meklējot darba iespējas, attiecīgus darba un nodarbinātības apstākļus, mācību iespējas, kā arī sociālos labumus un nodokļu priekšrocības;
  6. aicina dalībvalstis atturēties no ES viesstrādnieku diskriminācijas, nepamatoti pielīdzinot tiesības uz brīvu pārvietošanos darba nolūkā tā dēvētajiem nelikumīgajiem tīkojumiem pēc sociālā nodrošinājuma un sociālās palīdzības, kā arī sociālās nodrošināšanas maksājumu ļaunprātīgai izmantošanai;
  7. aicina Komisiju sistemātiski un rūpīgi uzraudzīt tādu likumīgu ES darba ņēmēju pamattiesību ievērošanu kā tiesības un brīvu pārvietošanos;
  8. atgādina dalībvalstīm, ka tās ir sociāli atbildīgas nepieļaut savas sociālās labklājības sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu neatkarīgi no tā, vai šos pārkāpumus izdara tās pilsoņi vai citu dalībvalstu valstspiederīgie; aicina dalībvalstis ievērot Direktīvas 2004/38/EK noteikumus un cīnīties pret iespējamiem pārkāpumiem;
  9. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.